

Toolmaker, Pierwszy Tramwaj

C H7 e G

W pierwszym tramwaju, całkiem o świcie
Kiedy odjeżdża sennie z przystanku
Ludzie wtuleni w twarde fotele
Sen zatrzymują pod powiekami

Dłonie wepchnięte głęboko w kieszenie
Szukają ciepła, które zostało
Po krótkiej nocy w białej pościeli
Zimno jest w pierwszym tramwaju nad ranem

I tak już jest, tak musisz żyć
Szary dzień i nie ma o czym śnić
Szary płaszcz i kilka zwykłych słów
To wszystko co dał Ci Bóg

Nie ma uśmiechów na twarzach zaspanych
O piątej rano w pierwszym tramwaju
Normalni ludzie śpią jeszcze w domu
Ty jesteś gorszy Ty jesteś tak mały

Wzrokiem przebijasz się przez brudną szybą
Przecież dla Ciebie nikt ich nie myje
Zresztą codziennie oglądasz to samo
Szare mury i brudne ulice